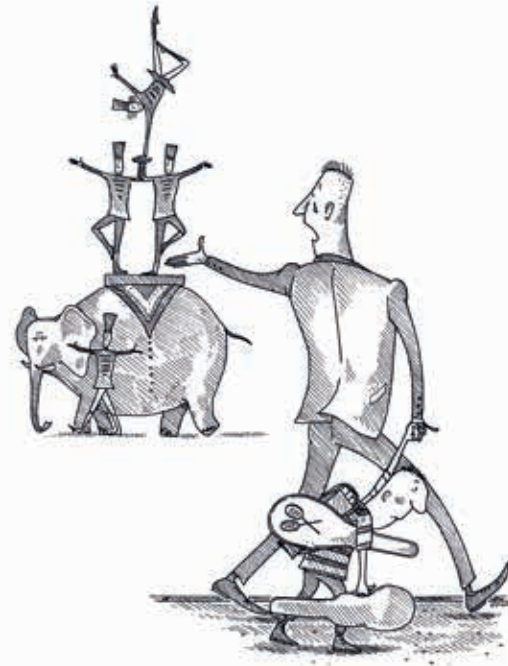

SZÖVEG –
UNGVÁRY ZSOLT

SOROZAT –
CSALÁDI KÖRBE

ILLUSZTRÁCIÓ –
SZÜCS ÉDUA

ÁLLAT- ÉS GYERMEKVÉDELEM

A modern világban igen divatos mozgalom az állatvédelem. Nem múlik el úgy nap, hogy ne értesülnénk valami petícióról vagy mozgalomról, amely az állatkeretek lakóinak életfeltételeit javítaná, a fogyasztásra szánt baromfik vagy sertések tartási körülményein rágódna, menhelyek támogatását szorgalmazná elhagyott kutyák számára.

◆ Épeszű ember persze ok nélkül nem bántja és nem is kínozza az élőlényeket. Ez természetes. Ugyanakkor a gyermekeinket szívfájdalom nélkül bezárjuk reggeltől estig valahova, ahol mindenféleképpen tömik a fejét, ülnie kell órákon át a kijelölt padtárs mellett, egészen közeli testi kontaktusban. Akkor eszik, amikor megengedik, akkor beszél, ha megengedik, ha ettől egy kicsit is eltér, legorombítják, számon kérik. Melyik felnőtt bírná ezt elviselni? Hányan volnának hajlandóak napokon-heteken át egy padban ülni valakivel, akit esetleg nem kedvelnek túlzottan? Gyermekeink számára bezzeg államilag kötelezővé tesszük – egy olyan világban, ahol már szinte semmi sem kötelező. Persze, még mindig emberségesebb, mint idő előtt lemészárolni őket, ami államilag engedélyezett. Képzelnék el az évi 30–40 ezer abortusz analógiájára, ha 30–40 ezer kutya-kölyköt, csimpánzot vagy fehér cápát ölnének meg. Micsoda háborgás lenne, hány civil szervezet, állatvédő és politikus üvöltene! Tanulni-okosodni persze kell, de valamiért az addig érdeklődő, nyitott, a környezet dolgaira kíváncsi gyerekekből az iskolában néhány év alatt teljesen érdektelen kamaszok lesznek. A közoktatási intézmények elsődleges feladata nyilvánvalóan az idő eltöltése. Amíg a gyerekekre saját szülei nem tudnak vigyázni, mert maguk is a dolguk után járnak, addig idegenek felügyelete alatt igyekeznek agyonütni az időt. Sok szülő úgy éli meg, hogy sikerül „lepasszolnia” a srácokat, s ehhez ideológiát gyárt lelkiismerete megnyugtatójára: „jobb neki ott”. Vagy egyszerűen csak megállapítja, hogy annak idején ő is kibírta. Reggel nyolctól ott kell ülni a padban a lurkónak, még akkor is,

ha minden vizsgálat azt bizonyítja, hogy a kilencórás kezdés biológiailag sokkal kedvezőbb volna a kamaszok számára. De jobb, ha álmosan bóbiskolnak és dülöngélnak a teremben, mintha a szent nyolc órán változtatnánk. Ezért aztán a gyerekek hullá fátadnak lesznek mindennap, s ez nincs is összefüggésben feltétlenül a terhelésükkel. Mindannyian ismerjük az érzést, amikor csak tötyörgünk, olvasgatunk, semmi értelmeset nem csinálunk, mégis estére fáradtan hullunk a karosszékbe („De sokat dolgoztam!”). Ha csakugyan az érdekelne bennünket, hogy a jövő generációi minél több tudás birtokába jussanak, s nem pusztán az idő megfelelően adminisztrált eltöltésével foglalkoznánk, akkor megérkeznék a lényeghez: hatékonyság. Ha valaki napi hat-hét órában valóban intenzíven, a tananyag által megkövetelt módon, szorgalmasan végezné a dolgát, az délután hihetetlen tudás birtokában mehetne haza. De mivel a hatások roppant alacsony, a rengeteg idő nem szüli meg a kívánt eredményt.

AZT GONDOLOM, NEM A TANANYAG MENNYISÉGÉT KELLENE CSÖKKENTENI, HISZEN AZ EMBERI AGY KAPACITÁSA FELFOGHATATLANUL NAGY, HANEM A MOTIVÁCIÓK, A MÓDSZEREK ÉS MEGFELELŐ RUGALMASSÁG FEJLESZTÉSÉVEL KELLENE A BEFOGADÁST NÖVELNI

Ehhez azonban alapjaiban kellene újragondolni az iskola-rendszert, s nem a régi toldozgatásával fenntartani egy nem működő modellt. ◆

DIÁKÉLET SZABADON

DIÁKHITEL

Egyetemi éveinkre legtöbbször felszabadult, izgalommal teli időszakként tekintünk vissza. A tanulás, bulizás, az új barátok és a rengeteg program mellett azonban más, egy függetlenebb, ám kötelességekkel teli életforma várja a fiatalokat, amelyhez nélkülözhetetlen a biztos anyagi háttér.

Ahogy beköszönt a tanévkezdés, sok hallgató szeme előtt nemcsak a nehéz vizsgák miatt átvirrasztott éjszák és a kreditekért vívott kemény harc lebeg, hanem a tanulmányaikhoz és az addigi életvitelükhöz szükséges anyagiak előteremtésén is törniük kell a fejüket. Vannak, akik nem számíthatnak szüleik, családjuk pénzügyi támogatására, vagy önszántukból döntenek úgy, hogy szüleik válláról leveszik ezt a terhet. A könyveket, jegyzeteket azonban ki kell fizetni, nem is beszélve a más városból érkezett hallgatók albérleti vagy kollégiumi díjáról, étkezésükről, szabadidőjükben felmerülő kiadásokról vagy akár külföldi tanulmányútról. Mi lehet az ideális megoldás anyagi helyzetünk javítására, ha ügyelni szeretnénk arra, hogy a munka semmiképp ne menjen a felkészülési idő és a tanulásra tartogatott energia rovására?

Léteznek olyan speciálisan felsőoktatási hallgatókra szabott, rendkívül kedvező kamatozású hitelformák, a Diákhitel1 és 2, amelynek jövedelemarányos törlesztését csak hallgatói jogviszonyunk megszűnését követően kell megkezdennünk, ráadásul az előtörlesztést sem sújtják magas kamatokkal.

Ahhoz, hogy a számunkra megfelelő hitelkonstrukciót válasszuk, gondoljunk végig, hogy milyen célra szeretnénk felhasználni a rendelkezésre álló összeget. Ha például önköltséges képzésen tanulunk, ésszerű az államilag kamattámogatott 2%-os kamatú Diákhitel2-t igényelnünk, amellyel képzési költségünk akár egészét is kiegyenlíthetjük. Ez esetben közvetlenül a felsőoktatási intézmény számlájára érkezik az igényelt összeg, így biztosak lehetünk benne, hogy a képzésre kiszabott díjat időben és maradéktalanul befizettük. A kötött felhasználású Diákhitel2 törlesztése jól tervezhető, kötelező törlesztési hányada a hallgatói jogviszony megszűnésének időpontjában fennálló tartozás függvényében a jövedelem 4–11%-a lehet.

Sokak számára azonban éppen a szabadon felhasználható Diákhitel1 a maga 3,75%-os kamatával nyújt nagy segítséget diákévek alatt, különösen, ha tandíjra éppen nem kell költeniük, mivel állami ösztöndíjasként tanulnak. Viszont felmerülhetnek olyan váratlan vagy tervezett nagyobb kiadások, amihez kapóra jön az egész szemeszterre előre felvehető, akár negyedmillió forint, ami megkötések nélkül elkölthető lakásfelújításra, lakbérre, kollégiumi díj fizetésére, utazásra vagy akár kiegészítő tanfolyamokra szabadon. Ilyenkor is csak a hallgatói jogviszony megszűnésével kell elkezdni a törlesztést, az első két törlesztési évben a minimálbérhez igazodva, később pedig a majdani fizetésünk 6%-ával számolhatunk.

Akár gyermekeink, akár mi magunk kezdünk tehát újra tanulmányokba, mindenképpen nagy segítség egy államilag támogatott, kedvező kamatú hitel, hogy nekünk már csak a vizsgák eredménye miatt kelljen stresszelnünk.

